

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se involé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 8-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 10.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

V varstvo narodnih koristij.

Poljski časopis „Nova Reforma“ je bil ob svojem času priobčil jako zanimiv članek, v katerem priporoča, da se zblížajo vsi avstrijski Slovani v varstvo narodnih koristij. Pričakovali bi bili, da bode ta predlog z veseljem pozdravili vsi slovenski listi. Toda ni bilo tako. „Slovenec“ in „Südsteirische Post“ sta se oglasila proti temu navetu. O „Slovenecu“ se ne čudimo, da se je izrekel proti zblízanju slovenskih strank. Naši klerikalni stranki je tako vse zoprno, kar je narodno. Čitatelji naši se morda še spominjajo, kako so se nedavno naši klerikalci zabavljali proti vsem narodnim društvom in veselicam. Mej drugim so pisali, da je to škodljivo v narodnogospodarskem oziru, ljudje se navadijo pohajanja in pijančevanja. Mi smo že tedaj dobro vedeli, da klerikalcem ne gre za to, ker jim je na gospodarskem pospeševanju naroda malo mari, in se za gospodarske zadeve le toliko brigajo, kolikor to koristi njih specijalno klekalnim koristim. Da smo imeli prav, to se je sedaj pokazalo. Ko so osnovali več klerikalnih društev, se pa za „vero“ pije, poje in pleše, in „Slovenec“ se nad tem več ne izpodtika. To zahteva katoliška organizacija.

Listek.

Žena ubitega bojovnika.

(Črtica iz leta 1848.)

IV.

(Dalje.)

„Toda pustimo šalo! Nek istiniti vzrok, nek namen ste morali gotovo imeti, da ste me ukazali sem pripeljati iz mojega lastnega doma.“

„Dolgo vas ni bilo doma, in ljudje so pripovedovali, da se vzdržujete v madjarskem taboru kot ogleduhinja. Zaradi tega sem imel pravo vas prijeti in stvar tu preiskavati.“

„Ti ljudje govoré resnico.“

„Kaj! vsklikne častnik presenečen, ko jame zopet ostro meriti z očmi ženo.“

Na njenem obličju ni bilo poznati nijedne premembe.

„Tako je. Od kodi prihajam, to je ljudem dobro znano. Samo tega ne vedo, za koga vohunim, ali za Madjare, ali za cesarske.“

V častniku jame se vznemljati sum.

„Gospa moja, meni bi bilo zelo neljubo, ko

Naš „Slovenec“ je rekel, da se slovenske stranke ne morejo zblížati, ker skupno delovati morejo samo tisti, ki imajo jednaka načela. To je seveda bila le pretveza. Vsaj baš v naši katoliški stranki vkupe sede ljudje, ki imajo najrazličnejša načela. Vsaj je znano, kako so v njeni sredi največji prijatelji in največji nasprotniki krščanskega socijalizma. Kako da barantajo klerikalni gospodje z načeli, se je pa tudi [najbolje videlo ob času koalicijske]. Da prepredijo, da se pri volitvah ne bi moglo pokazati pravo narodno mnenje, so bili odstavili narodnost in vero z dnevnega reda. Zares čuditi se moramo, kako se sploh klerikalci upajo še o načelih govoriti. Pa seveda zanašajo se na to, da jih še ljudje dobro ne poznajo.

Sicer je pa „Slovenec“, ki se rad ponaša s svojo doslednostjo, malo dni pozneje sam sebe dobro udaril po čeljustih.

Kakor je znano, so Mladočehi začeli neko akcijo v varstvo nemških manjšin na Češkem. To je čisto narodna stvar. „Slovenec“ graja Mladočeha, da so to akcijo začeli sami in se niso sprazumeli s Staročehi, veleposestniki in katoliško češko stranko. Združeni bi več opravili. Mi ne vemo, zakaj Mladočehi drugih čeških strank niso povabili na sodelovanje. To je pa gotovo, da bi „Slovenec“, če je dosleden, moral njih postopanje le odobravati, ker sodelovanje mej katoliško stranko in Mladočehi je pač nemogoče, če se gleda na jednake načel. V načelih se ti dve stranki pač bolje ločita, kakor se naša katoliška in narodna stranka pri nas. Mislili bi bili, da bi to tudi na Slovenskem bilo koristno, kar bi bilo koristno za Čeha. Tukaj je „Slovenec“ pokazal v vsej nagoti, da mu ni za narodnost, temveč le za klerikalizem. Na Slovenskem misli, da bi skupno delovanje klerikalizmu škodovalo, zato se za odločno brani, na Češkem bi pa koristile, zato je zagovarja.

Iz tega bodo čitatelji pač dobro spoznali, koliko smemo dati na tisto odločno narodno prepričanje, katero naši klerikalci zadnji čas tako očitno kažejo. Njim je narodnost le sredstvo. Njih postopanje pač najbolje dokazuje, da pri njih namen posvečuje sredstva, naj se še tako branijo, da bi to geslo zares bilo vodilo klerikalizma.

„Slovenec“ morda poreče, da se z našo stranko

tudi zaradi tega ni hotel združiti, ker je politično mrtva. V več številkah je že nas proglasal za mrtve. Toda tega ne verujejo sami klerikalci, sicer se proti nam ne bi več toliko zabavljalo po klerikalnih listih in shodih. Proti mrtvim se pa ni treba toliko boriti in o njih slabo govoriti je pa še grdo, celo obsojevanja vredno. Sicer je pa „Slovenec“ sam priznal, da še živimo, kajti drugače bi nas ne bil klical proti socijalizmu na pomoč. Mrtvi gotovo nič pomagati ne morejo. Če čitamo „Slovenčeva“ zatiranje o smrti narodne stranke, se pač spomnimo znanega slovenskega pregovora, da tisti še dolgo živi, katerega so proglasili že za mrtvega.

Čadili smo se pa, da je proti skupnemu delovanju Slovanov „Südsteirische Post“. Ta list bi vendar moral vedeti, kako je potrebno združenje vseh slovanskih sil, če hočemo Slovani priti v Avstriji do kake veljave. Da se na nemške konservativce in krščanske socijaliste tudi nikakor zanašati ne moremo, ga je moralo poučiti vprašanje o dvojezični gimnaziji v Celju. V Gradcu so se nemški konservativci bli zavezali z našimi narodnimi nasprotniki, na Dunaju pa krščanski socijalisti. Treba je torej, da se zblížamo s Slovani. Pred ponemčevanjem nas nobena verska šola obvarovati ne more.

Poljski list je odgovoril „Südsteirische Post“ in mi se z njegovim odgovorom popolnoma strinjamo. Rekel je, da v narodnih vprašanjih lahko vkupe delujejo močje, ki se razlikujejo v političnih in verskih vprašanjih. Samo ločiti je treba dobro verske in politične koristi od narodnih. Mi upamo, da pri „Südsteirische Post“ pridejo do tega prepričanja, ker so vendar baš gospodje na Štajerskem večkrat obžalovali naš narodni prepir. Vsak, komur je za narod, mora biti za to, da se združimo v varstvo narodnih koristij.

V Ljubljani, 31. avgusta.

Klerikalci so povsod jednaki. Klerikalnemu „Čechu“ ni prav, da so Mladočehi začeli akcijo za varstvo čeških manjšin v nemškem ozemlju. Seveda, boji se, da bode to mladočeški stranki pridobilo le še več zaupanja pri narodu in potem tisto novo katoliško ali klerikalno gibanje ne bode imelo uspeha. „Čech“ se je postavil na stališče: „Čegar kruh ješ, tistega pesem poj“. Boji se, da bo če-

bi vas zasačil na taci besedah, iz kojih bi bilo poznati, da ne govorite vselej resnice; bolje je, ako o tej stvari molčite. Zgoditi bi se moglo, da bi ta žalostna dolžnost, koja mi je velela, da sem vas sem poklical, bila močnejša od one radosti, koja občutim sedaj vsled vaše prisotnosti.“

„Ali jaz hočem, da o tem govoriva. Gotovo imate i druge vohune, priučite njihove izjave z mojimi, uvideli bode, govorim li resnico ali ne.“

„Dobro, samo nekaj vas vprašam“ — reče polkovnik, vpogledavši v razgrnen papir na mizi — s katere strani se pripravljajo uporni polki v Ščavnici na najsilnejši odpor?“

„Ni z jedne, ni z druge — ni jih več ondi.“

Polkovnik ostrmi.

„Torej so vendar prodrli do Kremenice?“

„Ne, odšli so proti Selakni.“

„To ni možno,“ vsklikne častnik, udarši s pestjo na razgrnen papir; — „tu mi nekdo piše, da jim blizu Selakne taka sila stoji nasproti, da bi ondi vsakdo, koji bi prodrli hotel, zgubil vsaj polovico svoje vojske.“

„Vaši vohuni so nestrpni potepuhi!“ vsklikne žena in potegnivši mu papir iz rok, pretrga ga na

dvoje. Ustaški vodja prekoračil je cesto s svojo vojsko pri belem dnevu, sviraje jim godbo, in ne izgubivši ni jednega moža. Sedaj je pod Branniskovom.“

„To ni možno, ti ni skoro misliti možno!“

„Saj so mi vaši poveljniki to povedali, ko sem je vprašala prvič. Dobro sem vedela, da vodja ustašev namerava prodrati čez gorska slemena selakenski posadki v hrbet, toda vaši gospodje poveljniki so več zaupali in verjeli svojim uradnim vohunom, koji so trosili vest, da si ustaši hoté proti Kremenici prokrestiti pot.“

Ni se še častnik predramil iz svojega začudenja, ko prisopiha sel, nesoč mu sporočilo, v kojem je bilo vse tako potrjeno, kakor je baš pripovedovala žena.

„Sem li istino govorila?“ vpraša žena zmagovito.

Častnik podá ji roko.

„Veste li, kako so ven dospeli?“

„Mislim, da skozi rudniška rovišča pod zemljo,“ odgovori mu ta hladno.

„Pod zemljo? Skozi goró torej?“

„Skoro je to neverjetno, zelo čudno? nada-

škimi delavcem v nemških krajih škodovalo, ako bodo kazali svojo češko narodnost. Če bi se ravnali po „Čechovih“ navodilih, bi tudi katoliški delavec ne smel kazati svojega katoliškega prepričanja, če pri protestantu dela. „Čechov“ strah je povse neopravičen. Nemškonarodni listi so že večkrat zahtevali, naj nemški tovarnarji zapode češke delavce, a jih niso in jih tudi ne bodo, če se češki delavci kažejo še tako češkonarodne, če bi imeli tudi poslovati nemška mesta. Češki delavec je cenejši in boljši od nemškega in to pri delodajalcih odvaga vse narodne pomisleke.

Ne gremo v Kanoso Pod tem naslovom je priobčil duhovnik Stojalovski oster spis, v katerem se izreka glede svojega izobčenja. S tem, da ne pojde v Kanoso, pa Stojalovski nikakor ne pomeni zniževati dostojanstva papeževega, kajti on priznava in spoštuje glavarja katoliške cerkve. Priznati pa ne more proti njemu izrečene po posvetilih listih priobčene razsodbe. On smatra tekst razsodbe za nemogoč, torej je tukaj opraviti s povarejenim dokumentom. Če bi pa bila razsodba avtentična, je utemeljena s tolikimi napačnimi in zavistnimi podatki, da lahko tidi, da so papeža preslepili, in v tem slučaju ne ostaja drugo, da se sestavljajo ponarejenega dokumenta odstavijo od svoje službe in strogo kaznujejo v zmislu cerkvenega prava zaradi javnega pohujšanja, katerega so storili s priobčenjem tega dokumenta. Stojalovski pravi, da njemu se ni treba opravičevati, ker ni nič storil, za kar bi se moral pokoriti; temveč zahtevati mora, da se strogo kaznujejo tisti, ki se upajo Rim tako zlorabiti in zamotati v najumazanejši intrigo svetega očeta, katerega spoštuje ves svet. Ta dokument se že nekaj tednov razpravlja po podkupljenih listih; da pa ni pristen, je pa vidno iz tega, ker je napojen s tolikim osebnim sovraštvom in zavistjo, da more biti le delo kake politične stranke. Ta dokument nima podpisanega niti svetega očeta niti kakega kardinala, niti prefekta ali komisarja kongregacije. Poleg tega se pa njemu ni dostavil od nobene duhovske strani in ga zato priznati ne more. Po Stojalovskega mnenju ta razsodba nasprotuje vsaki božji in človeški pravici. Levostskemu nadškofu, ki je mnogo pripomogel k izobčenju, očita Stojalovski zlobnost in pristranost. Kadar je on hotel govoriti z njim, dal ga je po svojih slugah odgnati. Stojalovski zavrača kot obrekovanje, če se v razsodbi trdi, da v spisih zapeljava k nevarnim preukacijam. Vedno je stal na stališču katoliške cerkve in se strogo držal enciklike „Rerum novarum“. Stojalovski očita rimskemu funkcionarju, ki je izdelal to razsodbo, ne da bi bil zaslišal obtoženca in se je držal tega, kar so mu povedali škof Puzyna in drugi taki ljudje, krivičnost. Na podlagi cerkvenega prava Stojalovski dokazuje, da je obsodba krivična in neveljavna. Izobčenje, ki se je proti njemu izreklo, velja bednemu delavskemu ljudstvu, a on se nada, da bodo ubogi poljski narod vsled svoje trdne vere prestal tudi ta napad. Komur je draga in ljuba državljanska svoboda, komur je na tem, da se razdere zveza mej inkvizicijo in svetno oblastjo, naj se pridruži tistim, ki so si postavili za nalogo, braniti narod proti črni policiji in beričem inkvizicije. On se ni izneveril cerkvi, on priznava najvišjo cerkveno oblast papeštva in dostojuje žena, maha je z rokama, in na njenem obličju pozorovati je bilo takov izraz presenečenja, kakor bi o celi stvari ne imela niti slutnje.

Kdo bi se bil nadejal, da je bila prav ona ki je pokazala upornikom tajno pot?

Polkovnik je bil zdaj popolnoma prepričan, da ni pridobil lepe žene samo za se, nego tudi za svoje vojne namene. Govor mej njima je postajal vedno iskrenjši in živahnejši; gospa se je smejala in šalila, mladi častnik se je čedalje tesneje k nji pomikal. Iz začetka jej je poljuboval samo roko, potem jo pa objel čez pas. Gospa se je vedno branila. Končno se častnik ni mogel več premagati, da bi ne pritisknil gorkega poljuba na polni cvetoči ustni gospejini; čarobne njene oči so ga opajale z vsakim pogledom. Primakne bližje k njej — kar se nekdo s surovim glasom zadere pod oknom. Duri se odpro in poklicani kapitan vstopi mirno v dvorano.

Naj bi bil vstopil v tem trenutku kdor koli, prijaznega pozdrava pač ni mogel pričakovati, posebno pa ne kapitan, katerega je polkovnik zmatral za nepokornega podrejenca in še več: za podrejenca in tekmeča.

(Dalje prih.)

janstvo škofov, a le tistih škofov, ki so vredni svoje duhovske službe in ne delajo krivice narodu in cerkvi. — Pač oster odgovor, in radovedni smo, kako se stvar razvija, posebno ker so v to intrigo zamotani škofje, ki si sedaj v Avstriji prisvojajo politično vodstvo.

Ruski car na Dunaju in Madjari. Nekateri madjarski listi so prihod carja na Dunaj jako naluščeno pozdravili. Glasila skrajne levice, ki izražajo pravo mišljenje madjarskega naroda, pa tudi pri tej priložnosti niso prikrivala, da niso pozabili, kako so Rusi naklestili Madjare pri Vilagosu. Ti listi največ pišejo, da je car na Dunaju bil jako hladno vzprejet. Neki list pa pravi, da je na Dunaju ob prihodu ruskega carja vse bilo na nogah, kar ni imelo boljšega dela. Dobro je pač le to, da je ruski carju pač malo ležeče na madjarskih simpatijah in antipatijah. Madjari še ne vodijo evropske politike. Glas madjarskih kričadev pa tudi ne seže do nebes. Da bi se Madjari kedaj resno sprijaznili s Slovani, tega mi nismo nikdar pričakovali.

Porotna sodišča na Ogerskem. Po načrtu zakona, s katerim se upeljuje porotna sodišča na Ogerskem, ne bo mogel biti porotnik, kdor ne zna madjarski. Ker jedva 44% prebivalstva madjarski zna, bi bila večina izključena od porotništva. Ker bi bili porotniki Madjari, potrebno bi bilo tolmačenje pri sodiščih, kar bi gotovo ne bilo v prid pravosodju. Porotna sodišča bi se mogla osnovati le v madjarskih mestih in Nemadjari bodo imeli daleč do sodišča. Poleg tega je pa treba pomisliti madjarsko nestrpnost. V političnih pravdah bodo Madjari vsacega Nemadjarja spoznali za krivega. Da celo pri navadnih zločinih ni pričakovati od njih popolne nepristranosti, kadar bode zatožen kak Slovan ali Rumunec. Vidi se, da na Ogerskem mora vsaka stvar služiti madjarizaciji.

Italijani v Braziliji. Italija ima dovolj sitnosti še v Afriki, sedaj ima pa še diplomatske težave v Braziliji. Ob ustaji v Braziliji se je tamšnjim italijanskim podložnikom naredilo mnogo škode. Italijanska vlada je zahtevala, da se povrne škoda. Ker se brazilijanska in italijanska vlada nista mogli sporazumeti, sta se dogovorili, da se vsa stvar predloži predsedniku severnoameriških Zedinjenih držav v presojo. Temu se je pa uprl brazilijanski parlament. Ker so časopisi prinesli nekaj ostrih člankov proti Italijanom, so ljudje jeli po mestih napadati Italijane, trgati in sežigati italijanske zastave. Italija sedaj zahteva zadoščenja, a je veliko vprašanje, če ga dobi. Vojne z Brazilijo ne more začeti, če pa pretrga diplomatske zveze, se pa Brazilijani ne bodo dosti bolje zmenili kakor za lanski sneg.

Dnevno vesi.

V Ljubljani, 31. avgusta.

— (Občinski svet) imel bo v torek, 1. septembra 1896. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Poročilo županovo o obč. svetevalca dra. Gregorčiča predlogu glede luksuznega davka. IV. Volitev kuratorja v zmislu § 14. lit. d za višjo dekluško šolo. V. Finančnega odseka poročila: a) o inventarju mestne imovine, b) o odpisu mestnega dolga 119 834 gld. 17 kr. pri mestnem loterijskem posojilu, c) o opustitvi vojašniškega amortizacijskega zaklada, d) o porabi skupil za prodana zemljišča Podturnske graščine, e) o računskih sklepih mestne blagajnice in v njeni upravi stoječih fondov za leto 1895. VI. Stavbinskega odseka poročila: a) o odobritvi mestnega regulacijskega in razširjevalnega načrta z ozirom na §§ 3., 29. in 75. stavb. reda za mesto Ljubljano z dne 25. maja 1896., b) o spomenici posestnikov ozemlja mej Prečnimi in Kolodvorskimi ulicami ter Resljevo in Sv. Petra cesto v obvarovanje vrtov pred zazidanjem, c) o ugovoru deželne vlade proti načinu zazidanja posestev S. Bavdka in A. Šupevčeve ob Karlovski cesti, d) o odobritvi parcellalnega načrta posestva K. Stöcklingerjevaga ob Tržaški cesti, e) o upeljavi centralne kurjave za mestno dvorano. VII. Šolskega odseka poročila o računih za porabo dotacije okr. učiteljske knjižice v znesku 50 gld. za leto 1895. VIII. Pravnega in personalnega odseka poročila o prošnji mestnega knjigovodje Jos. Paternostre za dopust. IX. Stavbinskega odseka poročila o honoriranju splošnih regulacijskih načrtov, katere so nekateri arhitekti mestni občini dali na razpolaganje. X. Direktorija mestnega užitinskega zakupa poro-

čili: a) o uspehih mest. užit. zakupa v I. polletju 1896. I., b) o izdajanju pooblastila za ravnatelja mest. užit. zakupa. XI. Regulacijskega odseka poročila: a) o odkupu hiše grofa Ludovika Blagay-Ursinija na Sv. Jakoba trgu št. 10, b) o odkupu zemljišč: 1.) Filipa Schreyerja v Špitalskih ulicah št. 9, 2.) Karola Roma na Poljanskem nasipu št. 14, 3.) Jere Pretnar v Kolodvorskih ulicah št. 12, 4.) Andreja in Ane Vesel v Kolodvorskih ulicah št. 6, 5.) Ivana Podlesnika na Starem trgu št. 18. c) o regulaciji Sv. Petra ceste, d) o otvoritvi podaljšanih Poljskih ulic.

— („Slovenec“) je priobčil v soboto dopis, kateri novič izpričuje, kaj pomeni izraz „katoliško poštenje“. Zaganja se v nas na nečuden način zaradi notice, katero smo priobčili dne 10. avgusta glede gradnje cerkve pri D. M. v Polju. Dotična notica nam je bila poslana od sicer verodostojnega dopisnika, a čim smo se prepričali, da je neosnovana, smo jo koj iz lastne inicijative popravili. „Slovenec“ je v št. 175. t. I. razglasil načelo, „Gospod dopisnik je odgovoren, ako ni resnice sporočal“, a kot katoliški poštenjak boče, da veljaj to samo zanj, ne pa za druge, kajti v soboto napada naš list, ne dopisnika. Še več! „Slovenec“ nas napada in nas sumi na najpodlejši način; da si delo olajša, je citiral dotično našo notico in naš prostovoljni popravek, izpustil pa je konec tiste notice, v kateri smo povedali, da prepuščamo odgovornost za notico našemu dopisniku. Takemu postopanju se ni čuditi, to je prav v zmislu katoliških načel kranjske klerikalne stranke.

— („Pravnikov“ izlet v Divačo.) Ker je treba poprej vedeti, koliko se jih udelež skupnega obada v kolodvorski restavraciji, blagovoli naj vsakdo svojo udeležbo naznaniti najkasneje do srede, dne 2. septembra t. l. pri blag. gosp. Dukiću, c. kr. okr. sodniku v Sežani, ali pa pri podpisnem podpredsedniku društva „Pravnik“. P. n. gg. ljubljanskim društvenikom se je doposlala posebna oznanilna pola.

Za odbor: Dr. D. Majaron.

— (Nova lekarna.) Kakor smo že poročali, je gospod Milan Levstek, dobro znan in obče priljubljen še izza časa, ko je posloval v lekarni g. Tankoczyja, prevzel vsled dobljene koncesije lekarno „Pri Mariji Pomagaj“. Gospod Levstek bode svojo lekarno, katere se bode nahajala v Levčevi hiši na Resljevi cesti, uredil popolnoma na novo in jo odpre tekom prihodnjih dni.

— (Huda konkurenca.) Oče Češnovar, svoječasni klerikalni kandidat za obč. svet, je nedavno tega prodal svojo krčmo v Kolodvorskih ulicah, znano kot „gostilnico pri tišlerju“ in se preselil v hišo na nasprotni strani. Računal je pri tej kupčiji na to, da bodo njegovi gostje trdni v načelih in mu sledili tudi v novo krčmo. Toda kmetijski ljudje so konservativni in zabajajo še vedno samo „k tišlerju“, ne vprašaje, kdo je tam krčmar. Oče Češnovar je to žalostnim srcem opazoval in jel zadnji čas bridko tožiti, da vera peša. Te dni pa, ko je v večernih urah okoli njegove hiše kar mrgolelo romarjev in drugih popotnikov, ga je zapustila dostojanstvena hladnokrvnost in začel je odločno konkurenco zoper novega lastnika „gostilnice pri tišlerju“. Pred njegovo novo hišo sta neki moški in neka ženska ustavljala ljudi, ključ jim: „Kam pa greste?“ „Sem pojde!“ „Tukaj je pri starem tišlerju!“ „Tam so vsi drugi ljudje!“ A pri besedah ni ostalo. Ženske so potnikom kar pobrale dežnike ali kovčge in jih s sladkimi obljubami zvalile v krčmo. Seve da tudi nasprotni krčmar tega početja ni mirno gledal in tudi vse stori, kar je bilo mogoče, da dobi goste v svojo hišo. Bil je tak žunder kakor na kakem semnju, tako da so se vsi mimoidoči ustavili in se prav od srca smejali. To je vsekako napredek, kajti doslej v našem mestu ni bila navada, da bi krčmarji goste kar po cesti lovili.

— (Povozil) je včeraj dopoldne Janez Kamnar, hlapec posestnika L. puša v Dobrunjah, na Marijinem trgu okolo 60 let staro prodajalko nogovic Lizo Kavčič. Hlapec, ki je bil precej pijan, vozil je hitro in neprevidno, čeravno je bilo v kritičnem času na Marijinem trgu jako mnogo ljudi. Oje zadelo je starko, ki se ni mogla pravočasno umakniti, v glavo ter jo težko ranilo. Kamnar podil je potem konja skozi Slonove ulice, da bi ga ne dohitela policija, vendar so ga redarji ustavili na Danajski cesti ter ga aretovali.

— (Izpred porotnega sodišča.) V soboto vršila se je pri tukajšnjem porotnem sodišču obravnavo proti 47 let staremu oženemu posestniku na Plavžu, Josipu Smoleju zaradi hudodelstva uboja. Josip Smolej in svak njegov, Mha Tomazin sprla sta se dne 12. marca letos pred Smolejevo hišo zavoljo nekih drv. Smolej je hotel ta drva peljati na Jesenice in je imel vole že uprežene; Tomazin mu je pa to branil in je vole izpregel. Potem sta se sprijela in vrgla tako, da je bil Smolej

spodaj. Ko sta vstala, je začel Tomazin dva razkladati, a Smolej je zopet vpregel vole, potem pa šel okolo voza, pobral "rajto" ter z njim udaril Tomazina od zadaj po glavi. Vendar pa Tomazin ni padel, nego je še nadalje metal drva z voza. Pozneje odpravil se je Tomazin proti Jesenicam, a prišel je le do poda Mine Razingera, kjer je obležal. Spravilo se ga na šupo v listje, postajalo mu je pa vedno hujše in prihodnjega dne dopoldne je umrl. Po izreku izvedencev umri je Tomazin na otrpjenju možganov valed pritiska krvi; temu vzrok je pa bila razpoka lobanje, prouzročena po močnem udarcu na desno stran glave. Po pričanju Josipa Branca in Mine Razingera pa mu je smrt poškodbo pri zadajal zatoženi Smolej. Porotniki potrdili so vprašanje glede uboja in sodišče obsodilo je vsled tega Smoleja na tri leta težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 12. marca vsakega kazenskega leta. S to obravnavo bila je tretja letošnja porotna sesija zaključena.

— (Javni shod „Jednakopravnosti“ v Idriji) se je včeraj popoldne izvrstno obnesel. V Straussovi dvorani je bilo vse do zadnjega prostora zasedeno ali zastavljeno. Zbralo se je kakih šeststo poslušalcev, največ iz delavskega stanu. Shod je otvoril društveni predsednik g. trgovec Vidmar in predstavil gosp. župana Lapajneto kot vladnega zastopnika. Voditeljem shoda je bil z navdušenjem izvoljen veleposestnik g. Kajetan pl. Premerstein. Poročili dež. poslanca g. dra. Majarona in drž. poslanca gosp. Koblarja sta bili velikokrat pretrgani z burnim odobravanjem in ploskanjem. K tem poročilom sta se oglasila z vprašanji idrijski katehet g. Oswald in črnovrški vikar gosp. Hladnik, katera je ljudstvo le malo pustilo govoriti in jima viharno ngovarjalo. Poslanca sta odgovorila, oziroma ob splošnem pritjevanju zavrnila interpelacije. V janem in naudušenjem govoru sta razlagala politične in gospodarske namene društva „Jednakopravnosti“ absol. pravnik g. Kogej in rud. paznik g. Habè. Shod se je zaključil s tem, da se je obema poslancema izrekla popolna zaupnica, kateri je poslušalstvo z gromovitimi vzklici pritrdilo. Poslanca sta potem še vzela na znanje razne želje. — Zvečer je „delavsko bralno društvo“ napravilo zabaven večer poslancema na čast. Vsi gorenji prostori gostilne gospoda Dežele so bili polni. Pozdravu predsednika gospoda Oblaka je odgovoril posl. dr. Majaron in nazdravil tolikanj vsepešno delujočemu središču delavcev. Poleg lep-ga petja moškega in mešanega zbora je še omeniti krasne društvene (delavske) pesni, katero je vneto deklamoval g. Kumer. — O shodu priobčimo popolno poročilo.

— (Castnim občanom) je občinski odbor velikolaški imenoval v svoji seji dne 28. avgusta okrajnega glavarja pl. Thomasa.

— (Akad. ferijalno društvo „Sava“) priredi v prostorih narodne čitalnice v Ščufi Loka v nedeljo dne 6. septembra t. l. na korist Prešernovega spomenika in Škofjeloške čitalnice veselico. Vzpored: A. Popoludne sestank na „Štemarjih“. B. Zvečer točno ob 7. uri v naredni čitalnici. I. Koncert. 1. a) Jenko Katkič: „Napreji!“ b) A. Mascagni: „Intermezzo“ iz opere „Cavalleria rusticana“, udarjajo tamburaši. 2. Slavnostni govor, govori brat V. Sušnik. 3. a) F. S. Vilhar: „Mornar“, b) Evgenij Hladich: „Starofrancoska plesna pesem“, bariton solo, poje brat Juvandič, na glasovirju spremlja brat A. Svetek. 4. V. G. Brož: „Molitva mornara“, fantazija, brač I. solo, udarjajo tamburaši. 5. a) B. Ipavec: „Savka“, b) A. Hajdrič: „V tih noči“, poje društvo kvartet: bratje Jesenko, Krsnik, Juvandič in Goršič. 6. a) Iv. pl. Zajc: „Domovini i ljubavi“, b) F. S. Vilhar: „Na tujih tleh“, tenor solo, poje brat Jesenko, na glasovirju spremlja brat A. Svetek. 7. Mil. pl. Farkaš: „Hrvatsko kolo“, udarjajo tamburaši. II. Pojdimo na Dunaj! Barka v štirih slikah. III. Prosta zabava. Iz posebne prijaznosti sedluje slavn tamburaški zbor ljubljanskega Sokola. Ustopnina 60 vin., sedeži 1 krono, v prvih dveh vrstah 2 kroni.

— (Poplave na Gorenjskem) V Kranjski gori, Podkorenem in v Radečah so valed deževja narasle vode tako močno, da so prouzročile veliko škodo. Podkorenske, z izdatimi troški l. 1892 napravljene varnostne naprave so bile v nevarnosti, a so se rešile, dasi so ponekod precej poškodovane. Pri Radečah je Potok deloma preplaval cesto in bližnje njive ter na teh vse pokončal, odnesel je tudi most. Tudi Beli potok je prouzročil veliko škodo. Cesta mej Podkorenem in Radečami je ponekod tako poškodovana, da se je moral promet na nji za nekaj časa ustaviti.

— (Roparski umor?) Pred kratkim je neki gospod iz Legate kupil v Ljubljani konja. Prišel domov je rekel svojemu hlapcu: „Kupil sem za 180 gld. konja; tu imaš denar, pojdi ponj.“ Hlapec je odšel, a v Ljubljano ni prišel po konja, niti se vrnil na gospodov dom. Takrat, ko je gospod poslal hlapca pokonja, ležal je na skednju

neki laški zidar. Ta je slišal gospodarjeve besede, ni pa videl, da je gospodar dal hlapcu le toliko denarja, kolikor je bilo treba za pot, ker je bil konja že prej plačal, nego najbrž misli, da je dal hlapcu vso kupnino, 180 gld. Koj za hlapcem je odšel tudi dotični laški zidar. Kombinira se, da je zidar, misleč, da ima hlapec pri sebi 180 gld., tega odstranil in ubežal. Orožniki iščejo že več dni tako hlapca kakor zidarja, a doslej brez uspeha.

— (Novo društvo.) V Celju se je ustanovilo „društvo odvetniških in notarskih uradnikov za Spodnjo Štajersko“. Namen novemu društvu je, pospeševati stanovske in materijalne interese svojih članov.

— (Samomor.) Dne 7. avgusta se je v Ptuj ustrelila mlada, lepa hčerka privatnega uradnika g. Pinteriča. Uzrok samomoru ni znan. Lujiza Pinterič je bila sama v stanovanju svojih roditeljev, kateri so bili odpotovali, dočim je bila omožena sestra šla na sprehod. Ko je sestra prišla domov, je našla Lujizo Pinterič na postelji. Ker je bilo v sobi temno, je mislila, da je sestra zaspala in jo hotela vzbuditi, a ker se dekle ni maknilo, je odprla okno in videla sestro v krvi, poleg nje pa revolver.

— (Deželnozborske volitve na Koroškem.) V nedeljo 23. avgusta je bilo na Koroškem 12 slovenskih volilnih shodov, včeraj, dne 30. avgusta pa so bili zopet štirje. Volitve volilnih mož so se že začele. V velikovškem okraju so se dobro zvršile, dasi se nasprotniki delali z vsemi silami. V celovškem okraju se začno jutri volitve, v beljaškem pa so se začele 28. avgusta.

— (Novi koroški dež. šolski nadzornik.) Iz Celovca se nam piše: Z ozirom na poročilo v Vašem sobotnem listu, da vender pride glasoviti celjski gimnazijaki ravnatelj Peter Končnik na Koroško kot deželni šolski nadzornik, opozoriti vas moram na uradni dunajski časnik „Wiener Zeitung“, po katerem je cesar z odločbo od 24. t. m. imenoval ravnatelja opavskega učiteljskega, Josipa Palla deželnim šolskim nadzornikom. Čul sem, da je novi nadzornik bil za mesto, zdaj mu podeljeno, kot prvi nasvetovan od koroškega deželnega šolskega sveta. Prevažna ta zadeva je torej rešena, pa proti Slovencem, kajti nadzornik Palla ne zna slovenskega jezika. Kaka načela ga bodo vodila glede ljudskih šol za koroške Slovence, bomo videli. Gosp. Palla ima kot bivši profesor na celovškem učiteljskem baje precej čestilcev mej koroškim učiteljstvom.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Rožek in okolico in slovenski rodoljubi koroški) prireda dne 9. septembra l. 1896. v Dvoru nad Vrbo ob prihiti obletnici smrti in odkritja nagrobnega spomenika pokojnemu gosp. prof. Josipu Lendovškemu slavnost s sledečim vspreedom: 1.) Ob 8. uri dopoldne: Sv. maše zažidnice in cerkevna opravila, katera vodi mil. gosp. stolni škofastik in kanonik Lambert Einspieler. 2.) Ob 9. uri dopoldne: Govor na grobu in odkritje spomenika. Govori č. g. mestni kaplan Josip Rozman. 3.) Ob 10. uri dopoldne: Zajutrek v gostilni g. Markota v Dvoru. 4.) Ob 10. uri dopoldne: Slovensko zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda s slavnostnim govorom, deklamacijo in petjem. 5.) Ob 12. uri opoldne: Po zborovanju izlet na Mali Strmec (pol ure od Dvora), od koder je krassen razgled na Karavanke in po Vrbskem jezeru. 6. Ob 1. uri popoldne: Skupen obed v restavraciji gosps Weiänderjeve na Malem Strmecu, prosta zabava in petje. Petje pri sv. maši, na grobu in pri popoldanskem zabavi izvršuje prvi slavn kvartet ljubljanski. Železniška postaja je Vrba (Velden), od katere je v Dvor 1/4 ure hod. Rodoljubkinje in rodoljubi, ki bodo prišli k slavnosti in se udeležili tudi banke, naj blagovolijo to javiti najdalje do dne 6. septembra gosp. Vek. Legatu (v Celovcu, tiskarna družbe sv. Mohorja) da se pravočasno izve število udeležencev in se more potrebno pripraviti. Obed stane za osebo 1 gld. 50 kr brezplačno.

— (Ministerski predsednik grof Badeni na Primorskem.) „Narodni Listy“ javljajo, da odpotuje ministerski predsednik grof Badeni tekom prihodnjih dni na Primorsko.

— (Vihar in poplava) V Trstu je v petek divjala taka burja, kakršna se pojavlja samo v največji zimi. Štirje paraiki niso mogli valed burje dospeti v tržaški pristan in so se usidrali v Mljah. Furianska nižava na Goriškem je vsled neprestanega deževja skoro vsa pod vodo. Tudi drugod so vode močno narasle in je prebivalstvo v strahu, da stopijo čez obrežja.

— (Tehniki v Prago.) Kakor se nam poroča, se pri deželnem železniškem uradu v Pragi vzprejemajo tehniki v začasno službovanje proti dobri plači. Prošnje je pošiljati deželnemu odboru kraljestva češkega. Opozorjamo v tem oziru na dotični razglas v inšertnem delu našega lista.

* (Klerikalno gledališče) Kako bi moralo biti gledališče, da bi bili klerikalci z njim zadovoljni, se lahko sklepa iz naslednjega migljaja. Društvi sv. Ambrozija in sv. Luke v Milanu sta razpisali neko nagrado za „najboljše tri moralne

igre.“ V razpisu je mej pogoji rečeno: „V igri smeje nastopati le moški, kajti nastopanje žen in deklet na odru je že na sebi nemoralno in prvi korak k razuzdanosti.“

* (Na smrt obsojen) je bil v soboto v Korneuburgu 65letni posestnik Franc Kopp, ker je ustrelil 30letnega hlapca Burghoferja, in sicer iz — ljubosumnosti. Stari Kopp je imel mlado dekle, Sofijo Baumgartner. Ta pa ni ljubila samo Koppa, nego tudi Burghoferja. Kopp jej je obljuboval, da jej zapusti vse svoje premoženje, Burghofer jej je obetal, da se z njo poroči. Usliševala je zdaj tega, zdaj onega. Kopp je napadel Burghoferja s puško. Mehkosrčna Sofija se je bila naveličala vednih preprirov mej ljubimcema in želela, da se jednega znebi. Ko je videla, da je Kopp prinesel puško, bi bila lahko preprečila umor, a niti s prstom ni gnila, ampak ravnodušno gledala, kako sta se ljubimca prepirala, kako je poleg nje stoječi Kopp pomeril na odhajajočega Burghoferja in ustrelil ter zadel. Sofia Baumgartner je bila pri obravnavi oproščena. Kopp pa obsojen na smrt.

* (Kaznovan rešitelj.) V Seiblingheimu je neki učitelj rešil svojega kopajočega so tovariša iz vode. Skočil je bil za njim, ko se je jel potapljati in klicati na pomoč. Županstvo mu je nekaj dni potem doposlalo spis, s katerim se naznanja pogumnemu rešitelju, da mora plačati globo 2 1/2 marke, ker je — šel v vodo na mestu, kjer je to prepovedano.

Darila:

„Kepa“ v korist Ljubljane. Mestnemu magistratu ljubljanskemu došlo so v korist onim prebivalcem, ki so bili po potresu oškodovani, še sledeče zbirke v pisemskih zaamkah: Iz Hermannstadta na Sedmograškem 4 gld., iz Stuttgarta 4 marke, iz Bohuma na Nemškem 2 gld. 40 kr., z Dunaja 50 kr.

Uredništvu našega lista je postal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Fran Neubaer v Mirni 10 kron, nabrana v veseli družbi v Ribaici. — Želvi rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Bizojavke.

Dunaj 31. avgusta. Ministerski svet je sklenil, sklicati državni zbor na dan 1. oktobra.

Dunaj 31. avgusta. Cesar je odpotoval k vojaškim vajam na Gališko.

Dunaj 31. avgusta. Poročila raznih listov, da je skupni ministerski svet, kateri se je vršil v soboto, posvetoval se o korakih, kateri naj bi se storili glede Turčije, so neosnovana. Ministerski svet se je bavil samo s pogodbo z Ogersko.

Dunaj 31. avgusta. Ruski minister unanijih del, knez Lobanov-Rostovski, kateri je spremljal carja sem, je na potu z Dunaja v Kijev sinoči umrl. Lobanov je bil porojen leta 1825. Od leta 1882. je bil poslanik na Dunaji, a po Giersovi smrti je postal minister unanijih del. Ko je bil zdaj s carjem na Dunaju je večkrat tožil, da ni zdrav. Pri viziti pri italijanskem poslaniku grofu Nigri, je omedlel. Njegova smrt je za Rusijo velika izguba, pa tudi Avstrija ga bo de močno pogrešala, ker je delal na porazumljenju mej tema državama.

Praga 31. avgusta. Na včerajšnjem shodu krščansko socijalne stranke v Budejevicah so Nemci insultirali dra. Luegerja, kličeč „Pfaifenknecht“, „Volksverräter“ itd.

Carigrad 31. avgusta. Vojni minister je podal ostavko, ker so se zastopniki velesil pri sultanu pritožili, da nič ne stori za vzdrževanje redu.

Carigrad 31. avgusta. V soboto in v nedeljo so Turki zopet provzročili velike izgredne. Napadali so posamične Armence in umorili več moških in žensk. Evropci so še vedno v strahu, zlasti ker se policija ne meni za vse izgredne in napade, vojaštvo pa se ne prikaže iz vojašnic. Izgredniki so dobro oboroženi in splošno se sodi, da so dobili orožje od policije.

Atene 31. avgusta. Turški vojaki so blizu Heraklejona napadli dve kristjanski vasi in ju požgali.

Berolin 31. avgusta. „Vossische Zeitung“ javlja iz Carigrada, da je bilo pri izgredih zadnje dni ubitih blizu 10.000 Armencev. Vsi v državni službi stoječi Armenci so bili iz službe odpuščeni.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekucijske dražbe: Jakoba Sovinca zemljišča v Vodich, cenjena 2675 gld. in Gregorja Bokaliča zemljišče v Mengišu, cenjeno 40 gld., oba 4. dne septembra v Kamniku.

Franceta Pipana posestva v Vižmarjih, cenjena 3850 gld. (reasmundo), dne 5. septembra v Ljubljani.

Posestvo vlož št. 780 kat. obč. Draščiče in vlož št. 58 kat. obč. Kamenica (preleženo) in Janeza Lindiča zemljišče v Dulah, cenjeno 460 gld., oba dne 5. septembra v Metliki.

Meteorologično poročilo.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
29.	9. zvečer	735.0	12.6	sl. jvzh.	dež	
30.	7. zjutraj	732.0	11.0	sl. sever	dež	17.2
	2. popol.	733.1	15.9	sl. sever	dež	
31.	9. zvečer	733.9	13.2	sl. sever	dež	
	7. zjutraj	735.0	13.2	sl. vzjvzh.	oblačno	14.0
	2. popol.	733.7	19.7	sl. jug	del. obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 13.1° in 13.4°, na 4.2° in 3.7° pod normalom

Dunajska borza.

dne 31. avgusta 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	75	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	75	"
Avstrijska zlata renta	123	"	50	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	20	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	35	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	55	"
Avstro-ogerske bančne delnice	962	"	—	"
Kreditne delnice	370	"	10	"
London vista	119	"	55	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	60	"
20 mark	11	"	72	"
20 frankov	9	"	51	"
Italijanski bankovci	44	"	27 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	64	"

Dijakom

se odda stanovanje in hrana Plača po dogovoru od 16—25 gld. mesečno. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (2886—1)

Stanovanje

po želji tudi hrano dobi ceno poštena ženska.

Poizve se pri upravništvu „Slov. Naroda“ na Kongresnem trgu št. 12. (2900—1)

Kot prodajalka

v neki glavni tržnici vožjega mesta se takoj vzprejme zdravo, brhko, mlado dekle iz dostojne rodbine in z lepim vedenjem, ki govori slovenski, nemški in laški in zna dobro računati. Prednost imajo take, ki so že bile v kaki prodajalnici. Stanovanje in hrana v hiši. Plača po dogovoru.

Ponudbe, pisane v 2 izmed omenjenih jezikov s fotografijo in spričevali naj se pošiljajo upravništvu „Slov. Naroda“ pod naslovom „Pridna prodajalka“. (2887-3)

Malinov sirup

iz gorskih malin narejen, z najboljšo vonjavo i. t. d.

1 kilo v steklenici 65 kr., pol kile 35 kr.

Lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto. (2558-12)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-199)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsen, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 16 min. jutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsen, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejcevo, Pizelj, Marjine vane, Heb, Frantsen vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsen, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejcevo, Pizelj, Marjine vane, Heb, Frantsen vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — Vrhni tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 59 min. jutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Frantsen, Trbiža. — Ob 8. uri jutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. jutraj osebni vlak iz Kočevja, Novo mesta. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Frantsen vane, Karlove vane, Heba, Marjinih vane, Pizanja, Budejcevo, Solnograda, Linz, Steyr, Paris, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novo mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja. — Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Frantsen, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novo mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak z Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Frantsen vane, Karlove vane, Heba, Marjinih vane, Pizanja, Budejcevo, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrhni tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 16 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Zaradi slabega zdravja dam v najem

prodajalnico

vso prodajalniško pripravo, mešano blago in dobro upeljano trgovino klepljanih čipk (špic) v Idriji h. št. 280. Fr. Zust.

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

Št. 26.332.

Razpis službe.

Pri magistratu deželnega stolnega mesta Ljubljane izpraznjeno je službeno mesto

praktikanta

pri pomožnih uradih z adjutom letnih 480 gld.

Kdor hoče za to službo prositi, mora dokazati splošno usposobljenost, potem starost, znanje jezikov in osebnostne razmere.

Prošnje, opremljene z navedenimi dokazili, vložiti je do 20. septembra t. l. pri podpisnem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljano

dne 28. avgusta 1896.

Št. 25.443.

Razglas.

V zmislu §. 6. zakona z dne 23. maja 1873. l., št. 121 drž. zak., naznanja se, da bo razgrnjen

prvotni imenik porotnikov za 1897. leto

od 31. dne avgusta do 7. dne septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor proti njegovi sestavi.

Porotniškega posla so oproščeni po §. 4. omenjenega zakona:

- 1.) Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsekdar;
- 2.) udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
- 3.) osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
- 4.) osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranecelniki, in tako tudi lekarji, ako uradni ali občinski načelnik zanje potrdi, da jih ni moč utrpjeti, za sledeče leto;
- 5.) vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot glavni ali namestni porotnik zadostil do konca prvega prihodnjega leta po koledarju.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljano

dne 27. avgusta 1896.

Najvišje priznanje

lekarju PICCOLI-ju v Ljubljani kot prirejevalcu

kapljic za zobe

katere je z zadovoljivim uspehom Nj. ces. in kr. Visok. prejasna gospa prestolonaslednica-vdova nadvojvodinja

Stefanija

izvolila opetovano uporabiti.

Cena steklenici 20 kr., 10 steklenic 1 gld. 50 kr. Poštna naročila se izvrše obratno; poštino plača naročitelj.

Lekarna PICCOLI „Pri angelju“

Ljubljana, Dunajska cesta. (2635—9)

Razglas.

Pri železniškem oddelku deželnega odbora kraljestva češkega se vzprejemajo

tehniki

proti primerni dobri plači včasno službovanje.

Prosilci za dotične službe naj svoje z izkazom pravilno dovršenih študij in dosežanega praktičnega uporabljenja opremljene prošnje vložijo pri deželnem odboru kraljestva češkega.

Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov.

Kolika je plača, o tem se specijelno dogovori v vsakem posami